

خیابان ولی عصر تهران، تقابل یا همزیستی درختان چنار با معماری انسانی

◆ على شرقى Asharghi@srttu.edu

کارشناسی ارشد معماری دانشگاه فنی و مهندسی، دانشگاه شهید رجایی تهران

◆ محمد حسین محتشمی Archmohtashami@yahoo.com

کارشناسی ارشد معماری دانشگاه فنی و مهندسی، دانشگاه شهید رجایی تهران

◆ فخری خسروی Fakhri_khosravi@yahoo.com

کارشناس ارشد مهندسی محیط زیست، دانشگاه تهران

چکیده

گریزناپذیر توسعه‌ی معماری و شهرسازی خیابان ولی عصر، با حفظ درختان چنار آن، زیبایی اولیه و خاطره انگیز این مسیر هم حفظ گردد.

واژه‌های کلیدی:

خیابان ولی عصر، درخت چنار، معماری، شهرسازی، همزیستی

۱- مقدمه

در طی تاریخ و سیر تاریخی تمدن، ارتباط انسان با محیط زیست او به چهار مرحله قابل تقسیم است:

مرحله‌ی اول - اجتماعات بدوی همزیستی مسالمت آمیزی با طبیعت داشتند، آنان بدليل عدم شناخت نیروهای طبیعت، از آن می‌ترسیدند و حتی نیروهای طبیعی چون باد، باران و خورشید را پرستش کرده و خود را مقهور آن‌ها می‌دانستند. در این مرحله

معدود شناسه‌های آن و جزو اولین تصاویر و نامهایی است که در ذهن نقش بسته و بر زبان جاری می‌گردد. درختان چنار در هم تبیه‌ی خیابان ولی عصر در این ویژگی نقش اصلی را دارند و شاخصه‌های معماری و شهرسازی را پس زده و در مرحله‌ی بعد قرار می‌دهند. بنابراین با توجه به پیشینه‌ی تاریخی شهر تهران که زمانی درختان چنار آن تجسم ماندگاری از تهران قدیم بود؛ حفظ و نگهداری درختان چنار این محور، ضرورت می‌باشد.

مقاله‌ی حاضر به بررسی وضعیت این خیابان در ساختار شهر تهران و مقایسه‌ی شهرسازی و معماری پیرامون آن، به عنوان آفریده‌های بشری و درختان چنار به عنوان آفرینش‌های طبیعی می‌پردازد؛ و ضمن بررسی اثرات منفی یا مثبت عناصر فوق بر یکدیگر، در جستجوی راه‌های همزیستی آن‌ها برمی‌آید، تا ضمن تامین حرکت

انسان‌ها قدرت رام نشده‌ی طبیعت را به عنوان نظامی مسلم قبول داشتند. است (۱) که تعبیر قرآنی "هوانشاء کم من الارض، واستعمركم فيها" او شما را از زمین انشاء کرد، پس آباد کنید آن را (۲) بهترین بیان مکتب چهارم و تکلیف امروزی انسان است. چگونگی مواجهه‌ی امروزه در برابر درختان چنار شهر تهران بطور عام و بعنوان محصولات مرحله‌ی یا مکتب فکری دوم و درختان چنار خیابان ولی عصر بطور خاص که تقریباً در دوره‌ی غلبه‌ی تفکرات مکتب سوم درجهان بوجود آمده‌اند، موضوع این مقاله است. متساقنه در حال حاضر بدليل تداخل با منافع ظاهری انسان‌ها و با دست آویز قراردادن بهانه‌های ساده‌ای مانند سقوط احتمالی درختان بر روی ساختمان‌ها، خودروها و رهگذران، سعی در حذف این عناصر سودمند طبیعت دارند. در صورتی که با شناخت مشکلات همزیستی درختان و پرساخت‌ها درکنار یکدیگر و بررسی روش‌های ازین بردن آن‌ها می‌توان ضمن پیروی از توصیه‌ی الهی آیه‌ی پیش گفته، درختان چنار و چشم انداز زیبای آن در خیابان ولی عصر را زنده نگه داشت.

مرحله‌ی چهارم - این مرحله به حال و آینده مربوط می‌شود و دوران مسئولیت دربرابر طبیعت و بازگشت به همزیستی آگاهانه و مسالمت آمیز و توأم با قدردانی از طبیعت می‌باشد. با توجه به مراحل بالا چگونگی برخورد انسان با طبیعت در چهار مکتب فکری:

- ۱- طبیعت گریز ۲- طبیعت گرا ۳- طبیعت سنتیز ۴- طبیعت ساز، قابل تعریف

همچنین می‌نویسد: طهران از کاشان بزرگتر است ولی سکنه‌ی آن کمتر از کاشان می‌باشد، یک سوم زمین داخل حصار بیوتوت و دو سوم دیگر با غات است و در جمیع گذرهای بیوتوت نیز درخت چنار غرس کرده اند... این جهانگرد سپس اظهار عقیده می‌کند که: اسلامبول (استانبول) بواسطه‌ی زیادی درختان سرو، نزد بعضی از مسافران به «سرورستان» معروف است و طهران نیز باید به «چنارستان» موسوم گردد (۳).

پیش گفته‌ها وصف تهران ۴۰۰ سال پیش بود، تحولات اصلی در پیدایش تهران و خیابان‌های آن به دوره‌ی قاجار واعلام پایتختی تهران در ۲۰۰ سال اخیر مربوط می‌شود.

بسیاری از خیابان‌های اصلی موجود در دوره‌ی رضاخان ایجاد شدند، خیابان ولی‌عصر (عج) در این میان مهمترین آنان محسوب می‌گردد که با حدود ۲۰ کیلومتر طول ایستگاه راه آهن را به میدان تجریش وصل می‌کند (نقشه‌ی ۱). گرچه هدف رضاخان از ایجاد خیابان ولی عصر دسترسی سریع از کاخ‌های سعد آباد به ایستگاه راه آهن سراسری کشور، تعبیر شده است، اما طول زیاد این خیابان و بخصوص کاشت حدود ۱۰ هزار درخت در طرفین آن که عموماً چنار هستند، برغم از بین رفتن علت وجود اولیه، به این خیابان هویت شهری ویژه‌ای داده است.

۱-۲ درختان چنار

در اوخر سال ۱۳۸۲ طرفین خیابان ولی عصر دارای ۸۹۴۸ چنار بوده است، در هر ۴۴ متر طول، یک درخت اما در بخش‌هایی این تراکم یکسان با قطع درختان و کاشت مجدد از بین رفته، بطوریکه در طول صدها متر از مسیر خیابان درختی وجود ندارد، اما در

۲-پیدایش تهران و شکل‌گیری خیابان ولی‌عصر

قدیمی ترین سند معتبری که نام طهران (تهران) در آن برده شده است کتاب «المسالک والممالک» ابواسحق اصطخری به سال ۳۶۰ هجری قمری است و در آن مورخ از تهران با عنوان قریه‌ی بزرگی که در زیر زمین ساخته شده و دارای هزاران خانه و هزاران زاغه و سردار است، یاد کرده است. ذکریای قزوینی نیز به سال ۶۷۶ هجری قمری در کتاب «آثارالبلاد» می‌نویسد: طهران، دیهی بزرگ از دیه‌های شهری [است] که بستان‌ها و درختان فراوان دارد (۳).

تهران در دوره‌ای نه چندان دور به شهر درختان چنار مشهور بود، به گونه‌ای که گاهی پیش می‌آمد مسافران خارجی از تراکم بیش از حد درختان و باغ‌های اطراف آن گله و شکایت داشتند؛ کمریند سبز باغ‌های پیرامون شهر چنان انبوه بود که برخی از جهانگردان تهران را شهری در دل جنگل (بل، ۱۹۲۸) و یا شهر خشت و گلی در واحه‌ای از درختان چنار (آرنولد درگراهام، ۱۹۷۹، ص ۲۲) توصیف کرده‌اند. پیترو دلاواله جهانگرد فرانسوی در سال ۱۶۱۸ میلادی، مقارن قرن ۱۱ هجری قمری و در عهد صفویه، تهران را چنین توصیف می‌کند: شهری بزرگ و با سکنه‌ای اندک که خانه‌های چندانی در آن بنانشده و دارای باغ‌های بی‌اندازه بزرگی است که انواع میوه‌ها را به وفور تولید می‌کنند (کورزن، ۱۹۸۲، صص ۳۰۱ و ۳۰۲). او از چنارهای بلند شهر، تعریف می‌کند که بر خیابان‌ها سایه افکنده‌اند و از نهرهای بسیار سیراب می‌شوند (۴). ولی

فاصله‌ی بین چهار راه شهید چمران تا میدان تجریش تراکم در قسمت‌هایی دو برابر میانگین پیش گفته‌ی باشد. وضعیت کلی درختان خیابان در حال حاضر بدهیں سیاق است:

۱-۱- از میدان راه آهن تا چهار راه مولوی: از تعداد درختان چنار کاسته شده و درختان نارون کاشته شده است (نقشه‌ی ۵ و تصاویر ۳ و ۱۵).

۱-۲- از چهار راه مولوی تا میدان منیریه: از چهار راه تا مهدیه‌ی تهران ارتفاع چنارهای کاشت جدید کوتاه‌تراند و با کاشت نارون در قسمت‌هایی از مسیر و دریک طرف باعث ایجاد ناهمگونی در چشم انداز کلی خیابان شده است، ضمن اینکه سمت شرق چهار راه معز السلطان تا پل امیر بهادر تقریباً خالی از درخت است.

۱-۳- از میدان منیریه تا میدان ولی عصر: بجز شرق چهار راه امام حمینی (سپه) تا سه راه جمهوری و چهار راه ولی عصر تا خیابان بزرگ‌مهرکه به مقدار زیادی خالی از درخت است، چنارهای مرتفع کاشت اولیه وجود دارند. بطرور کلی با افزایش تراکم کاربری‌ها و ارتفاع ساختمان‌ها از تراکم درختان و ارتفاع آنان (با کاشت چنارهای جدید و بعضًا گونه‌های دیگر) کاسته شده است (نقشه‌ی ۴ و تصاویر ۲، ۴، ۵، ۹، ۱۳ و ۱۴).

۱-۴- از میدان ولی عصر تا میدان ونک در چهار قسمت دارای ازدحام کاربری‌های متراکم اداری تجاری است: بالاتر از میدان ولی عصر تا تقاطع زرتشت، قبل و بعد از سه راهی یوسف آباد، روپروی پارک ساعی و قبل وبعد از میدان ونک، که از چنار خالی شده است و بعضًا چنارهای جدید و با هرس شدید کاشته شده است (نقشه‌ی ۳ و تصاویر).

۱-۵- از میدان ونک تا پل تقاطع شهید چمران: بخش‌های از میدان تا خیابان خدامی، مقابل پارک ملت و مقابل جام جم، خالی شده است (نقشه‌ی ۳ و تصاویر ۷، ۸، ۱۰ الی ۱۲).

۱-۶- از چهار راه شهید چمران (پارک ولی) تا میدان تجریش: تنها بخشی که تقریباً دست نخورده باقیمانده است (تصاویر ۱، ۶، ۱۶ الی ۱۸).

تصویر (۱)- میدان تجریش

تفصیلی درخت از محل آسیب	تعداد آسیب‌های دار	درصد (%)
بیش از ۱۵ متر	۴	۴%
بین ۱۵ تا ۱۰ متر	۱۵	۱۵%
بین ۱۰ تا ۵ متر	۱۷۵	۱۷۵%
بین ۵ تا ۰ متر	۷۳	۷۳%
بیش از ۰ متر	۲۵	۲۵%

جدول (۱)- نسبت آسیب دیدگی با فاصله

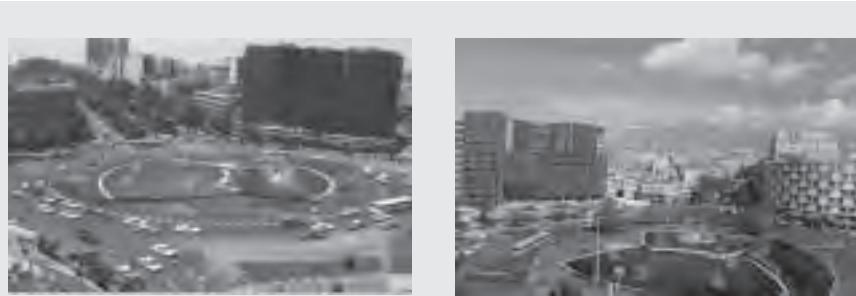
۲-۲- شهر سازی و معماری

۲-۱- شهر سازی: در دوره‌ی پهلوی اول سعی بر این بود بدنه‌ی خیابان‌ها قرینه سازی گردد و در انتهای هر خیابان میدان و بنای مهمی قرار می‌گرفت که در ابتدا و انتهای ولی عصر میدان راه آهن با ساختمان ایستگاه آن (تصویر) و میدان

تجربیش با مجموعه‌ی سعدآباد مovid این نکته‌اند (۶). در ساختار محوری شهر تهران در زمان حاضر نیز خیابان ولی عصر مهمترین محور شمالی-جنوبی محسوب می‌گردد، محوری که بسیاری از تاسیسات و

کروکی (۱)- مقطع خیابان ولی عصر

تصویر (۲)- میدان ولی عصر

می شود که بعد از میدان آزادی و بازار تهران، خیابان ولی عصر، بخصوص میادین و مکان های تاریخی آن مانند پارک های دانشجو، ساعی و ملت، سینماهای متعدد و مراکز تجاری بیشترین نقش را در شکل گیری تصورات ذهنی شهروندان از شهر تهران بعده دارند. در انتخاب مکان برای پر کردن اوقات فراغت شهروندان، ولی عصر نقش برجسته ای دارد.

۲-۲-۲ - معماری: ساختمان ۸۰ ساله‌ی راه آهن با

افزوده است که نخست طول زیاد آن و دسترسی بسیاری از انشعابات شهری تهران به آن، مانند: خیابان های طالقانی، جمهوری، بهشتی، مطهری، میرداماد، مولوی، فاطمی و.... و دوم امکان دسترسی به مناطق بیلاقی شمیران در کنار چشم انداز زیبای مسیر چهارستان و فضای دلنشیان آن.

با بررسی دیگر گونه‌ی نتایج آماری استخراج شده از شهر تهران (صفحات ۲۵۵ تا ۲۶۲ مرجع ۶) مشخص

امکانات شهری بخصوص مراکز تجاری جدید و کاربری های تفریحی و رفاهی در امتداد آن قرار می‌گیرند (۴). و هرگاه قسمتی از ولی عصر نقش بازتری در استخوان بندی اصلی ایفاء نموده، راسته های شرقی و غربی متصل به آن در استخوان بندی اصلی شهر ارزش بیشتری یافته اند و جریان این توسعه از جنوب به شمال شدت بیشتری یافته است. بطور کلی دو دلیل عمده بر ارزش محوری ولی عصر در ساختار شهر تهران

تصویر (۳)- میدان راه آهن

تصویر (۵)- مجتمع تجاری ایرانیان

تصویر (۴)- سینما قدس

مصدق می‌یابد ضمن اینکه ماهیت تفریحی و مذهبی کاربری‌های اطراف (امامزاده صالح و کوهستان) و قدمت بیشتر آن نیز در ماندگاری ذهنی این میدان ایفای نقش می‌کنند.

سینماهای متعدد خیابان ولی عصر: فلور، دی، شهر قشنگ، آسیا، رادیو سی تی، قدس، آفریقا، استقلال با معماری‌های مدرن و ساختمان تئاتر شهر با معماری پست مدرن خود از بارزه‌های بیاد ماندنی این محور هستند (تصاویر). برج‌های اداری،

معماری کلاسیک ابتدای مدرنیسم شاخصه‌ی بارز معماری در شروع خیابان ولی عصر از جنوبی ترین نقطه‌ی آن است (تصویر). میدان ولی عصر با بناهای اطراف آن (تصاویر) یکی دیگر از نقاط ماندنی در ذهن بیننده‌ی عبوری و یا همیشگی شهر تهران است. این نقش برای میدان ونک کمرنگ تر است و شاید نام قدیمی آن، به عنوان دهی در سمت غرب میدان که در بافت شهر ادغام شده است، بیشتر از شکل میدان و احجام معماری پیرامون گیرایی ذهنی داشته باشد؛ تصور پیش گفته برای میدان تجریش نیز

پروژه‌گاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

تصویر (۶)- بالاتر از میدان ولی عصر

تصویر (۷)- پل معلق

تصویر (۹)-تئاتر شهر

تصویر (۸)-ساختمانی اداری، پایین تراز ونک

۳- ویژگی‌های زیست محیطی درختان چنار

۱-۳- ویژگی‌های ذاتی و زیستی

درخت چنار از خانواده‌ی *platanus* می‌باشد. چنارها از جمله درختان پهنه برگ و خزان کننده‌اند و با شاخه‌های موزون و تاج پهنه و سایه گستر خود مناظر و چشم اندازه‌های زیبایی می‌آفرینند و با این ویژگی‌ها چنار در رده‌ی مهمترین درختان سایه دار

تجاری و مسکونی سده‌های اخیر: برج‌های روبروی پارک ساعی، برج‌های اسکان، هتل بزرگ تهران و... نیز نقش آفرین عرصه‌ی معماری در خیابان ولی عصر هستند. گرچه معماری‌های موجود خیابان ولی عصر در تعریف آن موثرند اما درختان چنار طرفین این محور در گیرایی بصری و ماندگاری ذهنی این خیابان به عنوان عنصری هویت‌بخش در شهر تهران، نقش قوی تری را ایفاء می‌کنند.

تصویر (۱۱)-اسکان، میرداماد تصویر

تصویر (۱۰)-هتل بزرگ تهران

تصویر (۱۳)- چهارراه سپه

تصویر (۱۲)- رو بروی پارک ساعی

ریشه‌ی اصلی چنار می‌تواند تا ۴۰ متر در خاک مساعد فرو رود. ساقه و تنی چنار دانه زاد، استوانه‌ای و نسبتاً پر چوب است و شاخه از ارتفاع معینی از تنی منشعب شده و تاج درخت را بوجود می‌آورند، اما در چنار شاخه زاد ساقه معمولاً باریک و بلند و گاه کج و معوجند و با بالا رفتن سن درخت، تنی اش صاف می‌شود. رنگ پوست آن از مفرغی به

پارک‌ها و حاشیه‌ی خیابان‌ها قرار می‌گیرد. بلندی درختان چنار در گونه‌های مختلف مانند: *I. p.occidentalis* به ۳۰ متر و *I. p.orientalis* به ۴۰ متر می‌رسد، که گونه‌ی اول در ایران بومی است و چناران ولی عصر از این نوع اند. عمر درختان چنار از ۱۰۰ سال تجاوز می‌کند.

تصویر (۱۵)- چهارراه مختاری

تصویر (۱۶)- سینما شهرقدسگ

مسجد-مدرسه‌ی چهارباغ از چوب چنار ساخته شده‌اند. برگ‌های چنار نیز بعد از خزان

برای تهیه‌ی خاکبرگ بسیار عالی است.

۳- ویژگی‌های محیطی

درخت چنار در هوای معتدل و کمی سرد؛ نظیر ارتفاعات البرز و شمیرانات و از جمله خیابان ولی عصر رشد خوبی دارد. چنار بسیار آب دوست است و در کنار جوی آب بشرط بدون آلوگی وجود خاک نفوذ پذیر که تهیه‌ی ریشه‌ی آن را فراهم نماید رشد سریعی دارد. دردهه‌های اولیه‌ی احداث خیابان ولی عصر، آب سالم جریان یافته از کوه‌های

خاکستری می‌گراید (۷). تصویر بالا درخت میدان چنار شهرستان محلات را نمایش می‌دهد. چنار در برابر عوامل نامساعد طبیعی از جمله کم آبی، آفات و آلوگی هوا پایداری خوبی دارد. به همین دلیل عمر این درخت گاه آنقدر طولانی می‌شود که قطرتنه‌ی برخی از آن‌ها در نقاط مختلف مانند: تهران، کرج، چنان‌چه خراسان، اراک، محلات و کرمان به بیش از ۲ متر می‌رسد. برگ‌های پنجه‌ای بزرگ و نسبتاً کرکدار چنار علاوه بر تصفیه‌ی هوا و جذب گرد و غبار آن آلوگی صوتی را نیز کاهش می‌دهند (۸). چوب چنار جزو چوب‌های بسیار خوب صنعتی است. در پنجره و ستون‌های بسیاری از بنای‌های با ارزش و تاریخی ایران بخصوص در اصفهان مانند: عالی قاپو، چهل ستون،

تصویر (۱۹)-نهال کاری جدید

تصویر (۲۰)-جریان دائمی آب در پای درخت

بروز پدیده‌ی سقوط درخت بعید است. جریان همیشگی آب‌های جاری در دو نهر طرفین سوار روی خیابان ولی عصر و تمایل درخت به خم شدن به سمت سواره روبراه فرار از سایه‌ی ساختمان‌ها و کسب نور خورشید، شرایط محیطی منحصر به فردی را برای چنارها بوجود آورده است که چتر زیبای در هم فرو رفته‌ی درختان و پدیده‌ی سقوط آنان از نتایج زیبا و زشت آن است (تصویر ۲۰).

۴- رابطه‌ی درخت چنار و معماری مجاور

نهال چنار حريمی با شعاع حداقل ۳ متر و یا دایره‌ای به قطر ۶ متر که تنه در مرکز آن

دریند و تجربیش و قنات‌ها و آبشارهای طول مسیر (مانند قنات یوسف آباد و کوی آبشار) و خاک نفوذ پذیر بستر و کنار نهر رشد سریع درختان را فراهم نمود که امروزه تقریباً آن بستر مناسب برچیده شده است.

در خیابان ولی عصر فواصل درختان نامنظم و در برخی نقاط کمتر از ۲ متر و حتی چسبیده به هم می‌باشند و برای کسب نور و فضای بیشتر بتدریج به سمت خیابان مایل شده و با تشدید پوسیدگی ناشی از جریان دائمی آب‌های آلوده در پای ساقه‌ی آن سقوط کرده و خطر آفرین می‌شوند، این اتفاق در حالی هزارگاهی برای چناران ولی عصر می‌افتد در حالیکه در جنگل‌های دارای چنار تا وقتی که چنار خشک نشده و زنده است

۲-۴- تاثیرات معماری بر چناران

مهمترین اثر ساختمان‌سازی و بخصوص تخریب بنای‌های قدیمی و احداث مجموعه‌های مرتفع در خیابان ولی عصر بر درختان آن، تلاش سازندگان برای رفع مزاحمت درختان در مراحل اجرای و بهره‌برداری است؛ که این مهم با قطع و خشکاندن درخت همراه است و اگر مراقبتی از سوی شهرداری‌های مناطق ۱، ۳، ۶ و ۱۱ که خیابان ولی عصر در محدوده‌ی آن‌ها است، انجام شود، مبادرت به کاشت درخت جدید می‌کنند؛ (تصویر از برج‌های روپروری پارک ساعی گویا این مطلب است). ساختمان‌های جدید ساز و پر طبقه از ساعت آفتاب گیری درختان می‌کاهند و در موارد بحرانی چنانچه در دو طرف خیابان احداث شوند درختان در طول روز حداقل ۴ ساعت نور آفتاب خواهند داشت و این عامل باعث رشد

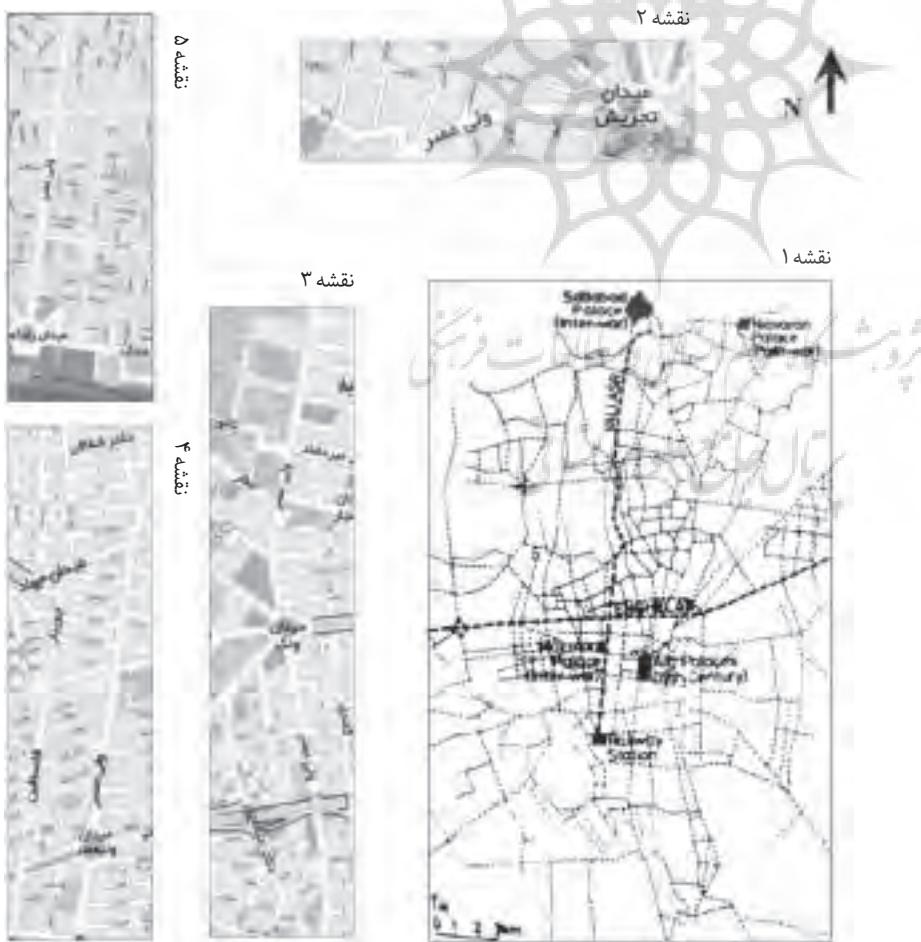
داخل شدن ریشه در درون آن می‌شوند (برگرفته از مرجع ۹ صفحه‌ی ۵۸).

نفوذ ریشه‌ها به لوله‌های فاضلاب، سبب توقف جریان فاضلاب می‌شود و گاهی با ترکیدن لوله‌ها، ایجاد حفره در خاک و تخریب فوندانسیون‌ها می‌انجامد. آب نشت کرده از فاضلاب به تنها‌ی برای صدمه رساندن به پی ساختمان کافی است ولی هرگاه خاک زیر بخشی از پی توسط ریشه‌ها خشک و خاک قسمت دیگر در اثر نفوذ فاضلاب بیش از حد خیس شود، با ترکیب این دوفرآیند و بهم ریختن تعادل خاک زیر پی، خسارت احتمالی به ساختمان قابل توجه خواهد بود^(۹). در جدول شماره‌ی (۱) نسبت فاصله به درصد آسیب‌های وارد به بنای‌های مجاور محل کاشت درخت چنار آورده شده است.

باشد، نیاز دارد و در حاشیه‌ی پیاده‌روهایی با عرض کمتر از ۳ متر کاشت نهال چنار مطلوب نیست، ضمن اینکه فاصله‌ی کمتر از ۴ تا ۵ متر بین درختان، باعث از بین رفتن شکل طبیعی درخت، در هنگام رشد کامل آن می‌شود.

۴- تاثیرات چنار بر معماری

درخت چنار در دوران رشد خود با ریشه‌های انبوه و پراکنده‌ی خود در لایه‌های مرتبط خاک مجاور فاضلاب‌ها خسارت زیادی به کفسازی‌های پیاده‌روها و بتون‌ریزی‌های ساختمان‌های مجاور وارد می‌کند که یکی از اثرات رایج آن بالا آمدگی کفسازی گذر و ساختمان نزدیک آن است؛ و یا موجب جابجایی وریزش خاک و یا بسته شدن فاضلاب منازل از طریق

- ۴- هر ساله خاک قابل نفوذ پایی درخت بیل زده شود و با کود حیوانی تقویت گردد.
- ۵- ارتفاع درخت با هرس مناسب کنترل گردد (حداکثر ارتفاع ۲۰ متر).
- ۶- در فصل تابستان با شستشوی برگ‌ها بوسیله‌ی آب پاش‌های مکانیکی و حداقل یکبار در ماه، برگ‌ها دوده زدایی شوند؛ چون رنگ سیاه دوده‌ها در تابستان با جذب زیاد گرمای خورشید، باعث سوختگی برگ‌ها و خزان زودرس می‌شوند و درخت نیز با ضعف و عدم رشد مناسب مواجه می‌شود (ص ۴۰ مرجع ۷).
- ۷- شکل اصلی چنار تک محوری است و باید همیشه پا جوش‌های پیرامون ساقه‌ی اصلی را هرس کرد تا رشد مستقیم ساقه‌ی اصلی تقویت گردد (۱۰).

هرس و سربرداری درخت چنار در حدی که از بار سنگین آن بکاهد، تا تحت تاثیر عوامل بیرونی مانند وزش باد و پوشش برف آسیب نمی‌بیند، لازم است و زیاده روی در این کار افزون بر احتمال خشک شدن درخت، از زیبایی آن نیز می‌کاهد (۱۰).

۶- مراجع

- ۱- نقده کار-ع-۱۳۸۰- فصل پنجم (طیعت و معماری آفرینش) جزوه‌ی درسی حکمت هنر اسلامی دانشگاه علم و صنعت.
- ۲- قرآن کریم- آیه-۶۱- سوره‌ی هود.
- ۳- نجمی- ن- ۱۳۷۷- تهران درگذر زمان- انتشارات گوتبرگ.
- ۴- مدنی پور- ع- ۱۳۸۱- تهران، ظهور یک کلاشنیر- انتشارات شرکت پردازش و برنامه ریزی شهری (شهرداری تهران)- ترجمه‌ی حمید ز آزادن.
- ۵- بر اساس گزارش سازمان پارک‌ها و فضای سبز شهر تهران در اوخر سال ۱۳۸۲ در طول خیابان ولی‌عصر درخت آمار بردازی شده است (وزنامه‌ی همشهری ۲۹ فروردین ۱۳۸۵).
- ۶- حمیدی و همکاران- م- ۱۳۷۶- استخوان‌بندی شهر تهران- سازمان مشاور فنی و مهندسی شهر تهران.
- ۷- شریفی نیا- م- ۱۳۷۲- چنار- سازمان پارک‌ها و فضای سبز شهر تهران.
- ۸- دبیری- م- ۱۳۷۹- آبودگی محیط زیست (هوا- آب- خاک- صوت)، مقاله‌ی بررسی گونه‌های گیاهی ایران برای کاهش آبودگی صدادار شهرهای بزرگ تالیف مجید مخدوم- نشر اتحاد.
- ۹- کاتلر- دب. اف. وبی. کی. ریچاردسون- ۱۳۷۴- ریشه‌ی درختان و ساختمان‌ها- سازمان پارک‌ها و فضای سبز شهر تهران.
- ۱۰- جامعی فرد- م- ۱۳۸۰- مجموعه مقالات همایش‌های آموزشی و پژوهشی فضای سبز شهر تهران، جلد ۲. مقاله‌ی بررسی‌های بعمل آمده برروی هرس درختان چنار و ارمند در تهران- سازمان پارک‌ها و فضای سبز شهر تهران.

نامتقارن و کج و معوج درخت می‌گردد و علاوه بر تشدید احتمال سقوط درخت، از زیبایی آن نیز می‌کاهد. میادین (منیریه، ولی عصر، ونک) و چهارراه‌های مسیر (مولوی، سپه، جمهوری ولی عصر و چمران) به دلیل گشاش‌های ترافیکی، تاسیساتی و بصری نظریاً خالی از درخت هستند. حفاری مختلف برای عبور از تجهیزات شهری مانند کابل‌های برق و مخابرات، لوله‌های آب و گاز و اضلاع و بازسازی کفسازی پیاده روهای، به ریشه‌های درختان آسیب می‌زنند. جریان همیشگی آب نهرها و آبدگی‌های آن، در کنارتهی درختان با تسريع روند پوسیدگی در کاهش عمر درخت موثر هستند.

۵- نتیجه گیری

حدود ۸۰ سال از عمر چنارهای کاشت اولیه‌ی خیابان ولی عصر می‌گذرد و بدليل شرایط محیطی و پیش از آن، از عمر طبیعی آنان مقدار زیادی باقی نمانده است؛ پس نیازمند مراقبت بیشتری هستند و برای زنده ماندن خاطره‌ی زیبای بصری این خیابان کاشت مجدد و تدریجی چنارهای جوان در این محور، باید ادامه داشته باشد. پدیده‌ی سقوط درختان چنار ولی عصر حاصل دخل و تصرف انسان‌ها در حریم و بستر رشد درخت می‌باشد که با رفع مشکلات بوجود آورده‌ی آن قابل کنترل است و دلیل محکمی برای حذف آنان نیست؛ برای نتیجه دادن این هدف بکارگیری بستر مطالعه و اجرای جمع‌بندی زیر پیشنهاد می‌شود:

- ۱- حداقل فاصله‌ی ۵متر برای واکاری مجدد چنار و یا احداث بنا برای هر درخت از یکدیگر و ساختمان‌های مجاور در نظر گرفته شود (تصویر ۱۹).
- ۲- بستر جریان دائمی آب نهرها از بستر ریشه و ساقه‌ی درخت جدا شده و دریچه‌های آبیاری قابل تنظیم برای آن پیش بینی شود.
- ۳- دور طوقه‌ی درخت با آسفالت و بتن و کفسازی غیر قابل نفوذ پوشانده نشود و از خاک قابل نفوذ پرگردد.